

ROMA

Borgo S. Spirito 5

Drage u Kristu sestre!

Nakon petnaest godina – valjda – prvi puta na blagdan Krista Kralja nisam među Vama. A možda sam ovaj puta stvarnije i intenzivnije prisutan, nego inače. Živo Vas gledam okupljene – «malo stado» - oko svog euharistijskog Pastira, Vođe i Kralja u lijepoj crkvi na Vrhovcu. Slušam, kako svaka pojedina od Vas, u živoj i dubokoj vjeri, plemenitošću i velikodušnošću svog djevojačkog srca, obavlja čin predanja i posvećenja svom Utjelovljenom Bogu. Napose mislim na one, koje pristupaju vječnim ili polažu prve zavjete. Slušam Vas kako na koncu sve zajedno i oduševljeno pjevate himnu Kristu Kralju. Onda Vas pratim zajedničkom stolu, gdje Vas s ljubavlju dvore dobre sestre sv. Križa. – I tako smo stigli do male popodnevne priredbe. S. Mara čita pisma i pozdrave prijatelja zajednice. I pokoja od Vas se malo u strahu zapitkuje: je li pater dospio, da nas barem kojim retkom pozdravi?

Kako da ne?! Pozdravljam Vas na taj divan blagdan sve od srca, i opet i opet čestitam. Čestitam Margareti i Zorki, i onima, koje su se prvi put javnim zavjetom predale Bogu. Čestitam svima, što ste pred Crkvom, i na nebu i na zemlji, i u vremenu i u vječnosti, učlanjene i ugrađene u Zajednicu Suradnica Krista Kralja; što ste tako istrgnute iz tmine i besmisla, i prenesene u kraljevstvo svjetla i punine života, pridružene u vremenu i vječnosti Zajednici Svih Svetih.

Često se zapitkujem – napose ovdje u Rimu – kako se to zbilo, da sam toliko ušao u život Zajednice i da je Zajednica toliko ušla u moj svećenički život. Nije se to zbilo nikakvim dekretom odozgo, niti kakvom izrazitom namjerom, bilo s moje strane, bilo sa strane zajednice. Nevidljiva ruka Providnosti je malo pomalo te veze isatkala iz onoga, što mi ljudi zovemo «sticaj prilika i puke slučajnosti». Ali što bilo, da bilo, sad je to činjenica, pred kojom bi čovjek ponovio one riječi: što je Bog sastavio, čovjek neka ne rastavlja. Ne mogu se oduprijeti naprosto, da Vam ne ponovim riječi, kojima sv. Franjo Ksaverski iz Indije pozdravlja svoju braću u Evropi; riječi, kojima je naš sadašnji General nakon svog izbora pozdravio članove Družbe: «Kad bi za ovog zemaljskog života, srca onih, koji se u Kristu ljube, mogla jedna druge vidjeti, onda biste same sebe jasno u mom srcu mogle vidjeti». Ne samo one, koje su u užem smislu riječi «moja duhovna djeca», nego sve, svaka pojedina članica Zajednice.

Gledam Vas pred sobom, ako hoćete starački smireno, s očinskom dobrohotnošću i ljubavlju, s izvjesnim poznavanjem života i djevojačkog srca, i iz dna duše Vam govorim: Budite Gospodinu za svoje zvanje zahvalne. Ljubite svoje zvanje. Nastojte mu se – za svaki dan obnovljenim žarom i velikodušnošću predati. Ni trenutak i ni najmanje ne sumnjajte, da je Isus najdivniji i najvjerniji Zaručnik, kojeg ste mogle izabrati; prijatelj, na kojeg se možete nasloniti, da s Njim idete kroz život. U Njemu i po Njemu Vaš život postaje uistinu plodan, a svaka od Vas «majka mnoge djece». – Misterij vječne, u Kristu utjelovljene Ljubavi neka Vas sve potpunije zahvati; roneći sve dublje u Nj ponavljajte s Pavlom: mihi vivere Christus – moj je život – Krist.

Srdačno vas sve pozdravljam

Rim 21. X. 66.

I. Kozelj